

Hans Gunter Zimmerman, Irena Zimmermanová

Preklad: **Jaroslav Mráz**

Matika, stres + zaľúbenie

„Tak, Henrietta?“ hlas pani Cabergovej mal ostrý podtón. „Dám ti ešte tri minúty na vyriešenie tejto úlohy!“

Načarbala som na tabuľu úplne šialené poradie čísel. Krieda zaškrípala a niektorí polohlasno zastonali. Pre ten zvuk alebo pre moje počítanie? Nevedela som. Na žiačku, ktorá sa mala čoskoro zúčastniť celoštátnej olympiády v matematike, to bol pozoruhodný výkon. Tak zle môže počítať len päťkár.

Cabergová sa ťažko nadýchla. „Chceš to tak nechať?“ spýtala sa neveriacky.

Najradšej by som celú tu blbosť, čo som stvorila zmazala a napísala správne riešenie. Mala by som to za dve minúty, lebo to vôbec nebolo ťažké.

Nadýchla som sa a prikývla.

Cabergová neveriacky pokrútila hlavou a potom povedala: „Cez veľkú prestávku sa spolu porozprávame, počkaj na mňa pred kabinetom.“

Čas sa neskutočne vliekol a ja som sa nemohla dočkať kedy budem stáť zoči-voči Cabergovej. Že práve ona bude vystupovať v mojich túžbach mi pripadalo ako najväčší nonsens a z týchto šialených myšlienok ma vytrhol až prísny hlas našej matikárky.

„Henrietta premýšľala som o tebe. Je to len otázka usilovnosti. Sadnúť si na zadok a učiť sa to jediné je pre teba potrebné.“

Práve sa otočila k dverám, keď mi došlo, že tu pomôže len čelný útok. „To robím predsa celý čas,“ tvrdila som. „Ale moje medzery sú asi priveľké a nikto mi nevie látku poriadne vysvetliť. Myslíte, že by som potrebovala doučovanie?“

Tak, teraz to prišlo, konečne som vyslovila to rozhodujúce slovo.

Pani Cabergová mala už dvere z polovice otvorené, keď ich zrazu zavrela a otočila sa ku mne. „Áno, to by bolo určite užitočné!“

„Ale moji rodičia sú proti!“ povedala som smutným hlasom.

Pani Cabergová sa na mňa šokovane pozrela. „Ale prečo?“ prekvapene sa spýtala. „Doučovanie dnes predsa nie je žiadna hanba. Alebo je to pre peniaze?“

„Neviem. Neveria mi, že mám problémy. A môj ocko si myslí, že je ťažké nájsť dobrého učiteľa, teda niekoho, kto presne vie, s čím mám problémy.“

Po prvýkrát sa pani Cabergová na mňa usmiala. „Henrieta, my to už zvládneme.“ Zavolám tvojim rodičom a porozprávam sa s nimi.

„Najlepšie bude, ak zavoláte dnes večer, to budú moji rodičia doma.“ povedala som naliehavo. Napíšem Vám svoje číslo. Nič som nemohla nechať na náhodu. Môj majstrovský plán nemohol stroskotať na tom, že Cabergová naše číslo vo svojom neporiadku nenájde.

Doma som dávala pozor na to, aby telefón nikdy nebol obsadený. Dokonca som si nedožičila ani bežný telefonát so svojou priateľkou Tanijou, aby som neblokovala linku.

Už bolo skoro deväť hodín a moja nedočkavosť sa stupňovala. Keď vtom zazvonil telefón. Zpdvihol ocko a podľa jeho ustarostenej tváre som zistila s kým volá.

„Áno pani Cabergová porozprávam sa o tom so svojou manželkou a potom sa Vám k tomu vyjadríme,“ povedal dodatočne a bolestne sa zatváril.

„Pani Cabergová?“ spýtala sa mama, hneď keď ocko zložil telefón. „O tejto hodine? Čo vlastne chcela?“

Ocko sa na ňu ustarostene pozrel. Potom vzdychol. „S Henriettou to v matematike nevyzerá najlepšie. To čo dnes predviedla na hodine bola katastrofa. Vraj by potrebovala doučovanie“

„Snáď je ti jasné Henrietta, že dobré doučovanie, je drahá záležitosť,“ povedala vyčítavo mama. „Mohla by ťa však doučovať tvoja sestra Anetta, tá s matematikou nikdy problém nemala.“

„To určite! Anettu nemôžem vystáť!“ zhrozila som sa. Rýchlo som niečo potrebovala vymyslieť, keďže môj plán naberal nesprávny smer a vážne mi hrozilo doučovanie u nejakého penzistu alebo u mojej sestry.

„A čo keby sa Henrietta spýtala pani Cabergovej, či si na ňu nenájde čas? „ Ona predsa najlepšie vie, čo sa máte učiť!“ vyhrkol zrazu ocko a v danom momente sa nemohlo stať nič lepšie. Mala som posit ako by bol ocko mojím spojencom. Sľúbila som, že hneď zajtra ráno sa pri nej zastavím.

Hneď ráno som namierila ku kabinetu pani Cabergovej. Zaklopala som na dvere a len čo otvorila dvere, rýchlo na mňa spustila. „Niekoho som pre teba našla. Vieš, že ja ťa, žiaľ, doučovať nemôžem. Ale mám pre teba niekoho, kto má skutočne talent. Len to, prosím, nevyzvoň! Môj syn má už niekoho na doučovanie, ale dvaja sú maximálna hranica.“

„Váš syn?“ Ihneď sa potrebujem posadiť. „Váš syn ma bude doučovať?“

Pani Cabergová sa na mňa pozrela trochu znepokojená. „Áno. Nepáči sa ti to? On je už o dve triedy vyššie ako ty a je veľmi nadaný. A ak by sa vyskytli nejaké problémy som vždy nablízku.“

V tejto chvíli som nemohla na nič poriadne myslieť. Ani by ma nenapadlo, že môj plán sa podarí hneď na prvýkrát. Tom Caberg ma bude doučovať. Moje úsilie sa vyplatilo. Skoro by som skočila pani Cabergovej okolo krku, ale došlo mi, že toľká radosť kvôli doučovaniu by bola asi nápadná.

Z mojej radosti ma vytrhol hlas pani Cabergovej: „Henrietta, príd' vo štvrtok o pol tretej. Prosím načas, nezabudni!“

Nezabudnúť?“